

kommer ogsaa, at Skibsfarten i vort Land er en af de vigtigste Forretninger til Støtte for Landets andre Erhverv, lige saa vel til Fremme af Industriens som af Landbrugets Udvikling, for saa vidt dette efterhaanden kan naa til at eksportere. Vi have jo paa forskellig Maade søgt at lette dansk Skibsfart i Konkurrencen med Verdens Skibsfart; det forekommer mig derfor uheldigt at vedtage et Lovforslag, der direkte beskatter de paagældende Forretningsmænd, der give sig af med Skibsfart saaledes, at de ikke alene blive beskattede efter deres Indtægt, men ogsaa gennem Aktiekapitalen i Rederiet, saaledes at de egentlig blive tre-til firedobbelte beskattede, naar der ogsaa ses hen til de direkte Skatter til Staten, som det første Forslag foreslaar. Det er i Jordbrugets Interesse saa meget som muligt at lette Skibsfarten, og man bør saa meget som muligt lægge an paa at lette dens Byrder og ikke forøge dem.

Jeg kunde have ønsket at gaa langt videre med mit Ændringsforslag, end jeg har gjort. Jeg har her kun stillet det til Fordel for de Selskaber, for hvis Vedkommende det forekommer mig at springe i Øjnene, at de aldrig kunne paaføre Kommunen nogen Udgift, men kun være den til Nytte. Men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig forbavsende, at vi, der have al Grund til at støtte og udvikle vor Skibsfart saa vidt muligt, gaa hen og betynde den med en saadan Afgift som en Formue- og Indtægtsbeskatning baade til Stat og Kommune. Det er mig aldeles umuligt at indse de Grunde, som tale for, at Københavns Kommune skal have en betydelig Indtægt af det forenede Dampskibsselskab gennem en Kommuneskat, saa kan man have hvad Mening om det, man vil; nogle kalde det et monopoliseret Selskab; dets Virksomhed kan være mere eller mindre nyttig, men at det er til største Nytte for København og ikke bibringer Byen en nævneværdig Udgift, synes mig soleklart.

Jeg kan ikke have noget stort Haab om at faa mit Ændringsforslag vedtaget, medmindre det skulde lykkes mig at overbevise den ærede Ordfører om, at det ikke vilde være til nogen stor Skade, om Nordbys Beboere bleve fritagne for at betale denne dobbelte Skat. Men jeg vil dog tilføje, at jeg, som ærede Medlemmer ville vide, har haft den Ære i en lang Aarrække at sidde i Udvalget om Næringsafgift i visse Tilfælde. Jeg har der indtaget en Særstilling, idet jeg aldeles bestemt ikke

har kunnet slutte mig til noget af disse Forslag, der ere fremkomne fra Højres eller Venstres Side. Hver Gang der er afgivet Betænkning, har jeg indtaget et Særstandpunkt og afgivet en Mindretalsbetænkning. Jeg har saaledes haft tilstrækkelig Lejlighed til at nævne mine Grunde mod Lovforslaget, saa jeg kan henvise dertil. Naar jeg alligevel agter at stemme for dette Forslag, er det, fordi jeg kan indse, at saaledes som jeg har staaet i Udvalget og staaer her i Dag som enlig Mand over for den absolutte Stemning, der i denne Sag er inden for Rigsdagen og vistnok over hele Landet for, at faa et Lovforslag som dette gennemført, vilde det være en tarvelig Tilfredsstillelse at stille sig uden for; jeg følger derfor mit Parti, idet jeg trøster mig med, at medens jeg ikke kan forstaa, at det kan være til Nytte for vort kommunale Liv at gennemføre et saadant Lovforslag, saa ligger det naturligvis i mine med Alderen efterhaanden bristende Aandsevner, og jeg søger da Trøst i, at jeg læner mig til det brede Bryst, der repræsenteres af det herværende store Flertal. Jeg tror, at jeg skylder mig selv at gøre opmærksom paa, at det er med velberaad Hu, at jeg skrider til at svigte min Overbevisning, naar jeg gaar med Flertallet i denne Sag.

Men jeg kan dog ikke lade være at bemærke een Ting — men som sagt, det er naturligvis min Fejl — jeg kan ikke godt forstaa Principperne deri, naar man siger, at Aktieselskaber paaføre Kommunerne store Udgifter. De have store Kapitaler til deres Raadighed og skulle derfor betale Skat til Kommunerne og til Staten. Aktieselskaberne skulle efter de samme Love beskattes fire Gange. Man sætter dog nu Pris paa, og Tiden bærer henimod, at Haandværkere, Detailhandlere eller mindre Bedrifter slutte sig sammen i Aktieselskaber for at bekæmpe Kapitalen, og naar man nu lægger Skat paa Aktieselskaber, vanskeliggør man det for de mindre bemidlede at hamle op med Storkapitalen. Det er særligt Byerne, der fordrer Aktieselskaberne beskattede, det er derfra, Skriget derom lyder, men Aktieselskaberne ere dog som Helhed industrielle Foreninger. Det er væsentlig de beskyttede Industrier, og det er for dem, Byerne fordrer, at vi skulle lade være med at røre ved Tolden, for at de kunne beholde Beskyttelsen til Fordel for Byernes Industri. Men paa samme Tid fordrer man, at der skal lægges tredobbelte Skat paa dem. Jeg synes dog, der maa være nogen Modsigelse deri, og